

LETEMENDIA-KO ON MODESTO-RI.

Aldegiñ badu Tolosatikan
 Modesto Letemendiak,
 ¿Nola ez diyo negar egiño
 Bere Euskal-erri maitiak?
 ¿Nola ez bada begiyak busti
 Anayak eta aidiak?
 ¿Nola ez gera samiñ egongo
 Beraren adiskidiak?

Lore aundiyak galtzen dijoaz,
 Jayotzen dira chikiyak,
 Noiz eta bear diradenean
 Euskal-erriko mendiyak;
 Alderdi ona sendatutzeko
 Bizi bagera eriyak,
 Soñu arrotzak nola nastuta
 Daukazkiñ Euskal-erriyak.

Auñen da auñen ala bearra
 Lore onenak galtzeko,
 Usai gozoak naiz guri utzi
 Beretzaz gogoratzeko;
 ¡Ai! ¡ai! Modesto, nunbait zerubak
 Nai zaitu berarentzako
 Gozoki zure *Balenziyako*
Negarra kantatutzeko.

Jeremias-i lagun egiñik
 Abiya zaitetz kantari,
 Larunbat Santuz itsasoz ito
 Ziraden koitadubai,
 Kanta deyezu *Arbola bat* ¡ai!
 Zeruko Euskaldunai,
 Kanta deyezu negar egiñaz
 Aita Adan ta Ebari.

Kanta ditzazu zortziko eder
 Argitaratu gabiak,
 Kanta ditzazu joairak eta
 Mayatz-illeko loriak;
 Esan itzazu chilibituben
 Soñu poz emangarriak,
 Lengo denboran nola jolasten
 Ziran asaba guriak.

Agurtzen zaitut, Modesto piña,
 ¡Agur! ikusi artian;
 Jaunak zeruban bildu gaitzala
 Euskalok egun batian;
 Zortziko denak anchen kantatzen
 Jaungoikoaren aurrian;
 Bera onratzen eta alabatzen
 Betikotasun guztitan.

RAMOS AZKARATE.